

VII РУКОВЕТ

Море, извор вода извирала,
оф, море, оф! *(привев)*
Море, над извором мома стоје,
На извор се огледала,
сас лице се разговара:
"Море, леле, лице, бело лице,
Как' сам бела и румена,
Оште да сам црноока!
Море, пушта слика на Стојанку,
земала би' ја Стојана".

Ајде, кој' ти купи куланчето;
хај, хај, хај, куланчето, *(привев)*
де, ђиди, де, куланчето! *(привев)*
"Ајде ми го купи лудо, младо,
лудо, младо, нежењено."
Ајде, кој' ти купи свилен фустан?...

Што ли ми је, мила-ле, мајко, и драго,
млад арамија, стара мајко, да одам.

Посеја дедо големата њива. Иха!
Данга, ланга, големата њива.
Еј, гором диње, долем лубенице.
Данга, ланга, долем лубенице.
Еј, навади се ерген-момче младо.
Данга, ланга, ерген-момче младо.
Еј, гледала га дедова (в)унука.
Данга, ланга, дедова (в)унука.

"Варај, Данке, гиздава девојко!"
Седи Данка на високи чардак,
у рући ву шимшир јогледало:
начешља се Данка, јогледа се.
Изговара Данкина стрина:
"Варај, Данке, гиздава девојко!
Варај, Данке, варај!"